Beschikking van de President van het Hof

van 20 mei 1959

Procestaal: Italiaans

ZAAK No. 21-59 R

In de zaak:

REGERING VAN DE ITALIAANSE REPUBLIEK,

vertegenwoordigd door prof. R. Monaco, hoofd van de Contenzioso Diplomatico van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, overeenkomstig artikel 20 van het Statuut E.G.K.S. van het Hof van Justitie aangewezen als gemachtigde,
bijgestaan door mr. P. Peronaci, Sostituto Avvocato Generale dello Stato,
ten deze domicilie gekozen hebbende bij de Ambassade van Italië te Luxemburg,

Verzoekster,

tegen

HOGE AUTORITEIT VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL,

vertegenwoordigd door dr. G. Pasetti, juridisch adviseur bij de Hoge Autoriteit, als gemachtigde,
bijgestaan door dr. M. Berri, juridisch adviseur bij de Hoge Autoriteit,
ten deze domicilie gekozen hebbende Place de Metz 2 te Luxemburg, alwaar haar zetel is gevestigd,

Verweerster,

de President van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

Overwegende dat verzoekster, bij een op 4 april 1959 ter Griffie van het Hof ingediend verzoekschrift, een beroep heeft ingesteld tot nietigverklaring van de beschikking 18-59 van 18 februari 1959 met betrekking tot de openbaarmaking of kennisgeving aan de Hoge Autoriteit van de schalen, vrachtprijzen en tariefbepalingen, van welke aard dan ook, welke van toepassing zijn op het voor rekening van derden binnen de Gemeenschap verrichte wegvervoer van kolen en staal;

Overwegende dat verzoekster op dezelfde datum een verzoekschrift heeft ingediend waarin zij concludeert dat het den Hove behage:

„de uitvoering van de bestreden beschikking op te schorten totdat het Hof in de door de Italiaanse Regering aanhangig gemaakte zaak ten principale uitspraak zal hebben gedaan";

Overwegende dat verweerster nog niet heeft geantwoord op het verzoekschrift in de hoofdzaak;

– dat zij op 15 april 1959 haar opmerkingen met betrekking tot het beroep in kort geding heeft ingediend, waarin zij concludeert dat het den Hove behage:

„te verwerpen het bij beroepschrift d.d. 4 april 1959 ingediende verzoek van de Italiaanse Regering, hetwelk strekt tot opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking 18-59 van de Hoge Autoriteit";

Overwegende dat verzoekster, verklarende dat de beschikking No. 18-59 de termijn, waarbinnen de Italiaanse Regering de verplichtingen welke de beschikking haar oplegt moet nakomen, vaststelt op 30 juni 1959, in het verzoekschrift in kort geding in het bijzonder de volgende gronden ter ondersteuning van haar verzoek aanvoert:

1. indien verzoekster zich genoodzaakt zou zien de bestreden beschikking niet na te komen, zou de Hoge Autoriteit bevoegd zijn de sancties, voorzien in artikel 88, toe te passen,

2. wat ook de beslissing van het Hof van Justitie in de hoofdzaak zij – vernietiging of bekrachtiging van de bestreden beschikking – zal de ernstige schade welke inmiddels aan de regering en de economie van de Italiaanse Republiek zal zijn berokkend, daardoor kunnen worden hersteld noch voorkomen;

Overwegende dat verweerster in bovengenoemd verweerschrift opmerkt, dat aan de toepassing van bedoelde sancties, evenals aan de in het voorlaatste lid van artikel 88 ingestelde procedure de verwerping van het beroep moet voorafgaan, en dat derhalve de Hoge Autoriteit deze sancties niet kan toepassen voordat het Hof in de hoofdzaak uitspraak zal hebben gedaan;

Overwegende dat verweerster subsidiair stelt dat, indien de Italiaanse Regering uitvoering geeft aan de bestreden beschikking, de eventueel hieruit voortvloeiende schade niet onherstelbaar is;

Overwegende dat de partijen, na behoorlijk te zijn opgeroepen, op 20 mei 1959 zijn verschenen voor de President van het Hof en een mondelinge toelichting hebben gegeven;

dat zij bij haar conclusies hebben gepersisteerd;

IN RECHTE

Overwegende dat artikel 88 van het Verdrag E.G.K.S., waarop de door verzoekster in de hoofdzaak bestreden beschikking is gebaseerd, de Hoge Autoriteit slechts de bevoegdheid verleent vast te stellen dat een staat een voor hem uit dit Verdrag voortvloeiende verplichting niet heeft nagekomen, en de desbetreffende staat een termijn te stellen om aan zijn verplichting te voldoen;

Overwegende dat, volgens het derde lid van dit artikel, de Hoge Autoriteit alleen dan maatregelen kan treffen tegen de Italiaanse Regering wegens de eventuele niet nakoming van haar verplichtingen, indien het door haar ingestelde beroep door de bevoegde rechter is verworpen;

Overwegende dat derhalve artikel 39 van het Verdrag, hetwelk handelt over de opschorting van de tenuitvoerlegging, in casu niet van toepassing is;

— dat uit de bewoordingen van deze bepaling volgt dat zij slechts het oog heeft op de opschorting van uitvoeringsmaatregelen, afkomstig van de Hoge Autoriteit of eventueel van anderen, welke strijdig zijn met de belangen van de betrokken partij;

Overwegende dat verzoekster nog heeft aangevoerd dat, indien het beroep in de hoofdzaak zou zijn verworpen, de Hoge Autoriteit te haren opzichte maatregelen met terugwerkende kracht zou kunnen treffen en dat om deze reden het verzoek zou moeten worden toegewezen;

— dat deze vrees evenwel niet gegrond voorkomt, daar de aard van de maatregelen voorzien in artikel 88 terugwerkende kracht uitsluit;

dat derhalve het verzoek tot opschorting moet worden afgewezen;

Op deze gronden,

Gelet op artikel 39 van het Verdrag E.G.K.S., artikel 33 van het Statuut E.G.K.S. en de artikelen 83, 84, 85 en 86 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen,

geeft de volgende beschikking:

1. **De vordering wordt afgewezen.**
2. **De beslissing ten aanzien van de kosten wordt aangehouden.**

Luxemburg, 20 mei 1959.

De Griffier,
A. Van Houtte

De President,
A. M. Donner